

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 17.3.2009
KOM(2009) 122 endelig

2009/0039 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om en langsigtet plan for den nordlige kulmulebestand og for fiskeriet efter denne
bestand**

{SEC(2009)300
{SEC(2009)301}

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Med denne foreslåede forordning etableres der en langsigtet plan for den nordlige kulmulebestand og for fiskeriet efter denne bestand. Formålet med planen er at bevare biomassen i den nordlige kulmulebestand på et niveau, der muliggør bæredygtig udnyttelse af bestanden inden for det maksimale bæredygtige udbytte, baseret på videnskabelig rådgivning og under hensyntagen til fiskeriets stabilitet og rentabilitet. Disse mål er i tråd med målsætningerne for den fælles fiskeripolitik som beskrevet i artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik¹ og i § 30 i handlingsplanen fra verdenstopmødet om bæredygtig udvikling, Johannesburg, 2002.

Planen erstatter og ophæver Rådets forordning (EF) nr. 811/2004 af 21.4.2004 om foranstaltninger til genopretning af den nordlige kulmulebestand.

De vigtigste nye aspekter, der skal indarbejdes i den nye plan, er:

– *Behov for at revidere målene*

Ifølge den videnskabelige rådgivning bør planen koncentreres om at opnå optimal udnyttelse af ressourcerne, dvs. en udnyttelse, som giver det størst mulige bæredygtige udbytte under de herskende oceanografiske forhold. I stedet for at fokusere på specifikke biomasseniveauer har det vist sig nødvendigt at håndtere en situation, hvor bestanden kan variere uforudsigeligt omkring genopretningsmålet. Der bør derfor ikke udarbejdes særskilte genopretningsplaner eller langsigtede planer. Det foreslås følgelig, at målet for udnyttelse af bestanden fastsættes ud fra en fiskeridødelighed på 0,17 pr. år. Ifølge den videnskabelige rådgivning vil fiskeri i dette omfang give det største udbytte fra bestanden.

– *Tilpasning af planen til de nuværende sociale og økonomiske omstændigheder*

Fiskeriet gennemgår for tiden en hurtig omstrukturering som følge af de høje brændselspriser i 2008 og ringe rentabilitet. Den nye plan bør tage hensyn til disse ændringer og især tage sigte på igen at gøre fiskeriet så rentabelt som muligt inden for den kortest mulige frist.

– *Indførelse af fangstregler i tilfælde af utilstrækkelige data*

De seneste erfaringer med andre bestande har vist, at der ikke altid foreligger tilstrækkelige data til at fastsætte de parametre, der behøves til at gennemføre planen. Der må fastsættes klare regler, som skal anvendes, når forskerne ikke kan levere nøjagtige overslag over bestandens tilstand.

– *Behov for at reducere udsmid*

– En mindskelse af den fiskeridødelighed, der anvendes for kulmulebestanden, til det nødvendige minimum til opnåelse af det højeste udbytte vil føre til mindre udsmid både af kulmule og af andre arter, der fanges sammen med kulmule. Med en lavere fiskeridødelig vil andelen af større og ældre fisk i bestanden kunne øges, hvorved færre uafsættelige ungfisk fanges som uundgåelig bifangst.

¹ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

– Bestemmelser om kontrol

Kontrolbestemmelserne skal også tilpasses den nye struktur og de nye bestemmelser. I lyset af de foreslåede ændringer af genopretningsplanen for kulmule bør visse kontrolforanstaltninger i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik forbedres, så de bliver forenelige med de nye foranstaltninger.

Den generelle baggrund

I 2002 undertegnede medlemsstaterne handlingsplanen fra verdenstopmødet om bæredygtig udvikling (Johannesburg). Handlingsplanen indeholder en forpligtelse til at befiske bestandene efter princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) senest i 2015.

Under 2002-reformen af den fælles fiskeripolitik blev Kommissionen og Rådet endvidere enige om gradvis at indføre flerårige planer og genopretningsplaner for fiskeressourcer af interesse for Fællesskabet. Der er opstillet planer for de fleste torskebestande i EF-farvande, to kulmulebestande, to jomfruhummerbestande, to tungebestande og rødspætte- og tungebestandene i Nordsøen. Den nordlige kulmulebestand var den anden bestand (efter torsk), som der blev gennemført en flerårig genopretningsplan for.

I den nuværende genopretningsplan hedder det, at når målmængden for kulmulebestanden er nået to år i træk, skal genopretningsplanen udskiftes med en forvaltningsplan. I 2007 fremgik det af den videnskabelige rådgivning, at dette mål var nået. Herefter blev udarbejdelsen af det foreliggende forslag påbegyndt. Af nyere videnskabelig rådgivning fremgår det, at bestanden har ændret sig, og at den ikke længere kan anses for at have overskredet genopretningsmålet i to år i træk. Det har vist sig at være nødvendigt at håndtere en situation, hvor bestanden kan variere uforudsigeligt omkring genopretningsmålet. Der bør derfor ikke udarbejdes særskilte genopretnings- eller langsigtede planer. Genopretningsplanen bør følgelig udskiftes med en plan, som kan anvendes, når bestanden er enten over eller under målniveauet. Med en sådan plan skulle det være muligt at overholde målene for maksimalt bæredygtigt udbytte. Den skulle indeholde regler for fastsættelse af TAC for situationer, hvor bestandens biomasse enten er over eller under forsigtighedsniveauet for kønsmodne fisk på 140 000 t, og for situationer, hvor biomassen kan komme ned under minimumsniveauet på 100 000 t.

Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik opstiller de generelle rammer for forvaltning af fiskeressourcerne.

Rådets forordning (EF) nr. 811/2004 af 21. april 2004 om foranstaltninger til genopretning af den nordlige kulmulebestand opstiller reglerne for fastsættelse af TAC'er for den nordlige kulmulebestand, således at bestanden kan nå op over forsigtighedsniveauet.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Forslagets mål om bæredygtig udvikling er i overensstemmelse med EF's miljøpolitik, især de dele af politikken, der vedrører beskyttelse af naturlige levesteder og bevarelse af naturressourcerne.

HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Høring af interesserede parter

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og deltagernes generelle profil

Forslaget er baseret på høringer af medlemsstaterne og aktørrepræsentanter i de regionale rådgivende råd.

Kommissionen udarbejdede et uofficielt teknisk dokument til de regionale rådgivende råd og medlemsstaterne i februar 2008.

Heri gennemgås de forskellige metoder til og konsekvenser af en gradvis tilpasning af udnyttelsen af bestanden hen imod en bæredygtig forvaltning i tråd med Johannesburg-forpligtelserne fra 2002. Reduceres fiskeridødeligheden, vil det (efter en overgangsperiode) føre til mere stabile fangster og mindre udsmid og vil bidrage til at mindske overfiskning af andre arter i det samme område, som fanges inden for det samme fiskeri.

Der henvises til den daværende videnskabelige rådgivning, hvorefter en fiskeridødelighed på $F=0,17$ angives som værende i overensstemmelse med det maksimale bæredygtige udbytte.

Mindskes fiskeridødeligheden ikke med mindst 10 % årligt, kan fordelene ikke ventes at gøre sig gældende inden for en rimelig tidsramme.

Der følger en beskrivelse af de redskabstyper, der bruges til kulmulefangst, som indberettet af medlemsstaterne, samt af nogle vigtige fartøjstyper, som de pågældende medlemsstater anvender ved kulmulefiskeri.

Fiskeribranchen blev hørt om forskellige midler til at mindske fiskeridødeligheden, bl.a.:

- bedre kontrol og håndhævelse
- tempo for nedbringelse af fiskeridødeligheden
- ændring af fiskerimetoder med henblik på at undgå fangst af små fisk, bl.a. forøgelse af maskestørrelsen i forskellige fiskerier
- fiskeriforvaltning baseret på fastsættelse af grænser for havdage eller kW-dage ud over TAC'er
- udtagning af fiskerfartøjer.

Høringspapiret var rettet til de rådgivende regionale råd for henholdsvis de nordvestlige og sydvestlige farvande. Gennem disse råd, der er oprettet af Det Europæiske Fællesskab, kan repræsentanter for fiskeri- og forarbejdningssektoren, miljø-ngo'er, lystfiskere og andre grupper yde Europa-Kommissionen rådgivning.

Sammendrag af svarene og hvordan der er taget hensyn til dem

Ekspertbistand

Relevante videnskabelige områder/eksperter

ICES og STECF er blevet anmodet om videnskabelig rådgivning om langsigtet

forvaltning af kulmulebestanden. STECF forelagde sin rapport på et møde den 4.-8. juni 2007². Der blev udarbejdet en rapport om de økonomiske følger på et møde i december 2007³.

Sammendrag af rådgivning, der er modtaget og anvendt

- De vigtigste punkter er:
- STECF mener, at der er væsentlige fordele på lang sigt ved i stedet for den forsigtighedsbaserede fiskeridødelighed i genopretningsplanen ($F=0,25$) at anvende en fiskeridødelighed, der er koblet til det maksimale bæredygtige udbytte ($F=0,17$). Der vil imidlertid blive tale om en midlertidig nedgang i fangsten ved overgangen til den lavere dødelighed.
- STECF mente også, at udbyttet kan forbedres ved at ændre fangstredskaberne, så der fanges færre mindre fisk, men medlemmerne af de rådgivende regionale råd kunne ikke gå med til at øge maskestørrelsen i net, der anvendes til kulmulefiskeri.
- De rådgivende regionale råd medgav, at det var nødvendigt at mindske fiskeridødeligheden og fiskeriindsatsen, men mente, at dette burde finde sted som led i strukturelle tilpasninger i fiskerikapaciteten og ikke gennem forvaltning af kW-dage eller havdage.
- De rådgivende regionale råd kunne ikke tilslutte sig indførelsen af nye lukkede områder.

Forslaget er baseret på denne rådgivning.

Offentliggørelse af eksperternes råd

Rådgivningen fra ICES og STECF er offentligt tilgængelig på disse organisationers respektive websteder (www.ices.dk og fishnet.jrc.it/web/stecf).

Konsekvensanalyse

Konsekvensanalysen er især baseret på to slags input:

- den biologiske analyse gennemført af bl.a. Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF), som har undersøgt de forskellige biologiske valgmuligheder vedrørende alternative fiskeridødelighedsmål og metoder til at nå disse mål
- en økonomisk analyse, også udarbejdet af STECF, som medtager de mulige ændringer i omkostninger og indtægter, som de forskellige valgmuligheder vil medføre for de pågældende flåder

² Northern hake long-term management plans. Lisbon, 4-8 June 2007. Report of The Sub-Group meeting on Balance between Resources and their Exploitation of the Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries.

³ Northern hake long-term management plan impact assessment. Subgroup on Balance between Resources and their Exploitation, of the Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries.

- høringerne af aktørerne, især de fælles udtalelser fra de rådgivende regionale råd for de nordvestlige farvande og de sydvestlige farvande.
- Konsekvensanalysen foreligger på:
http://ec.europa.eu/governance/impact/practice_en.htm

FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Retsgrundlag

Retsgrundlaget for etablering af langsigtede planer er artikel 37 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Subsidiaritetsprincippet

Forslaget hører under Fællesskabets enekompetence. Subsidiaritetsprincippet anvendes derfor ikke.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

I forhold til den nuværende genopretningsplan gennemfører den foreslåede forordning kun de ændringer, der behøves til at sikre, at bestanden vil blive udnyttet i overensstemmelse med det maksimale bæredygtige udbytte og i tråd med den seneste videnskabelige rådgivning.

BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen virkninger for Fællesskabets budget.

YDERLIGERE OPLYSNINGER

Fornyelse/gennemgang/revision/udløbsklausul

Forslaget indeholder en bestemmelse om, at forvaltningsforanstaltninger skal evalueres hvert tredje år fra datoen for forordningens ikrafttræden.

De foreslåede fiskeridødelighedsmål er baseret på videnskabelig rådgivning fra STECF og ICES og afspejler den aktuelle biologiske situation. Forslaget indeholder en revisionsklausul til sikring af, at fiskeridødelighedsmålene om nødvendigt kan ændres på baggrund af ny videnskabelig viden og rådgivning.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om en langsigtet plan for den nordlige kulmulebestand og for fiskeriet efter denne bestand

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,
under henvisning til forslag fra Kommissionen⁴,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af den handlingsplan, der blev vedtaget ved FN's verdenstopmøde om bæredygtig udvikling (Johannesburg, 2002), er Det Europæiske Fællesskab bl.a. forpligtet til at bevare eller genoprette fiskebestandene på et niveau, hvor det maksimale bæredygtige udbytte kan opnås. Sigtet er, at disse mål for nedfiskede bestande nås hurtigst muligt og om muligt ikke senere end 2015.
- (2) Rådets forordning (EF) nr. 811/2004 af 21. april 2004 om foranstaltninger til genopretning af den nordlige kulmulebestand⁶ blev vedtaget for at forbedre tilstanden for den nordlige kulmulebestand, som var truet af sammenbrud. Denne plan har resulteret i en vis forbedring af den pågældende bestand, men planens målsætninger er ikke tilstrækkelige til, at de i betragtning 1 omhandlede mål kan nås.
- (3) For at kunne genoprette den nordlige kulmulebestand til det niveau, hvor det maksimale bæredygtige udbytte kan opnås, må der vedtages en langsigtet plan for forvaltning af den nordlige kulmulebestand, som opstiller målene og procedurerne for fastsættelse af fangstgrænser og tildeling af fiskerimuligheder til medlemsstaterne; endvidere må forordning (EF) nr. 811/2004 udskiftes.
- (4) Ifølge de foreliggende oplysninger er det ikke muligt at fastsætte nøjagtigt, hvilke biomasseniveauer der bør tilstræbes på lang sigt. Som følge heraf bør målet for en langsigtet plan snarere udtrykkes som fiskeridødelighed end som biomassemål.
- (5) Af rådgivning fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) fremgår det, at det højeste udbytte på lang sigt kan nås med befiskning af bestanden med en fiskeridødelighed på 0,17.

⁴ EUT C ... af ..., s.

⁵ EUT ...

⁶ EUT L 150 af 30.4.2004, s. 1.

- (6) STECF er ikke altid i stand til at udtale sig om fangstgrænser som følge af mangelen på tilstrækkelig nøjagtige og repræsentative oplysninger. Der bør derfor indføres bestemmelser, der sikrer, at fangstgrænserne kan fastsættes på en sammenhængende måde, også selv om dataene er utilstrækkelige.
- (7) Fastsættelse og tildeling af fiskerimuligheder og fastsættelse af minimumsniveauet og forsigtighedsniveauet for bestandene og af fiskeridødeligheden har afgørende betydning i den fælles fiskeripolitik og har direkte indflydelse på den socioøkonomiske situation for medlemsstaternes fiskerflåder. Rådet bør forbeholde sig ret til at udøve sine gennemførelsesbeføjelser direkte i relation til disse spørgsmål.
- (8) Til sikring af, at foranstaltningerne i denne forordning overholdes, bør der vedtages særlige kontrolforanstaltninger ud over dem, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik⁷.
- (9) Det bør sikres, at planen evalueres med regelmæssige mellemrum. Viser denne evaluering, at minimumsniveauet og forsigtighedsniveauet eller fiskeridødeligheden som fastsat i planen ikke længere er fyldestgørende, bør det også sikres, at planen tilpasses.
- (10) Med henblik på nr. i) og iv) i artikel 21, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond⁸ bør planen være en genopretningsplan som omhandlet i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik⁹, når bestanden ligger under forsigtighedsniveauet for gydebiomasse, og en forvaltningsplan som omhandlet i samme forordnings artikel 6 i alle andre situationer.
- (11) Forordning (EØF) nr. 811/2004 bør derfor ophæves og afløses af en ny forordning -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Med denne forordning etableres en langsigtet plan for bevarelse og forvaltning af den nordlige kulmulebestand (i det følgende benævnt "planen").

Artikel 2

Anvendelsesområde

⁷ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁸ EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1.

⁹ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

Denne forordning finder anvendelse på kulmulebestanden i følgende områder:

- a) ICES-underafsnit IIIa og EF-farvandene i ICES-underafsnit IIIb, IIIc og IIId
- b) EF-farvandene i ICES-underafsnit IIa og ICES-afsnit IV
- c) ICES-afsnit VI og VII, EF-farvandene i ICES-underafsnit Vb og de internationale farvande i ICES-afsnit XII og XIV
- d) ICES-underafsnit VIIa, VIIb, VIIc og VIId.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "TAC": den mængde, der hvert år kan fiskes og landes fra kulmulebestanden i et hvilket som helst af de i artikel 2 nævnte områder
- b) "minimumsniveau for biomasse": et niveau for gydebiomasse på 100 000 t
- c) "forsigtighedsniveau for biomasse": et niveau for gydebiomasse på 140 000 t
- d) "nuværende biomasse": kulmulebestandens størrelse den 1. januar i TAC'ens anvendelsesår.

KAPITEL II MÅL FOR LANGSIGTET FORVALTNING

Artikel 4

Planens mål

Planens mål er

- a) at bevare biomassen i kulmulebestanden på et niveau, hvor bæredygtig udnyttelse af bestanden er mulig på grundlag af et fiskeridødelighedsmål, hvor bestanden kan give det maksimale bæredygtige udbytte, og
- b) at sikre forvaltning af denne bestand, så den ligger over forsigtighedsniveauet for biomasse.

KAPITEL III FANGSTREGLER

Artikel 5

Procedure for fastsættelse af TAC'er

1. For at nå målet i artikel 4 træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af STECF beslutning om TAC'erne for det følgende år for kulmulebestanden i områderne omhandlet i artikel 2.
2. TAC'erne fastsættes i overensstemmelse med dette kapitel.

Artikel 6

Overslag over det samlede optag

1. STECF anslår det samlede optag af kulmule for det følgende år svarende til fiskeridødeligheden som fastsat efter stk. 2, 3 og 4.
2. Hvis kulmulebestandens størrelse den 1. januar i anvendelsesåret for TAC'erne ifølge STECF's overslag vil være over eller er lig med forsigtighedsniveauet for biomasse, anvendes en fiskeridødelighed på 0,17 i gennemsnit for aldersklasse 2 til 6.
3. Hvis kulmulebestandens størrelse den 1. januar i anvendelsesåret for TAC'erne ifølge STECF's overslag vil være under minimumsniveauet for biomasse, anvendes en fiskeridødelighed på 0,085 i gennemsnit for aldersklasse 2 til 6.
4. Hvis kulmulebestandens størrelse den 1. januar i anvendelsesåret for TAC'erne ifølge STECF's overslag vil være over eller er lig med minimumsniveauet for biomasse, anvendes en gennemsnitlig fiskeridødelighed for aldersklasse 2 til 6, der beregnes efter følgende formel:
$$0,085 + (\text{nuværende biomasse} - \text{minimumsniveau for biomasse}) \cdot (0,17 - 0,085) / (\text{forsigtighedsniveau for biomasse} - \text{minimumsniveau for biomasse}).$$

Artikel 7

Beregning af TAC'er

1. TAC'erne beregnes ved at trække nedenstående mængder fra det samlede anslåede optag af kulmule som omhandlet i artikel 6:
 - a) en fiskemængde svarende til det forventede udsnid af kulmule, der kommer fra den pågældende bestand, og
 - b) i givet fald en mængde svarende til andre relevante kilder til kulmuledødelighed.
2. Uanset stk. 1 begrænses den årlige variation i TAC'en for hvert af de berørte områder til 10 % for TAC'erne for 2010, 2011 og 2012 og til 20 % for de efterfølgende TAC'er.

Artikel 8

Procedure for fastsættelse af TAC'er i tilfælde af utilstrækkelige data

Hvis STECF på grund af utilstrækkeligt nøjagtige og repræsentative data ikke kan yde en rådgivning, der gør det muligt for Rådet at fastsætte TAC'en i overensstemmelse med artikel 6, fastsættes TAC'erne som følger:

- a) anbefaler STECF, at kulmulefangsterne reduceres mest muligt, fastsættes TAC'en mindst 25 % lavere end TAC'en for året før
- b) i alle andre tilfælde fastsættes TAC'en mindst 15 % lavere end TAC'en for året før.

Artikel 9

Tilpasning af foranstaltninger

Påpeger STECF, at minimumsniveauet og forsigtighedsniveauet for biomasse eller fiskeridødelighedsmålene i artikel 6, stk. 2, 3 eller 4, ikke længere er fyldestgørende til at

opretholde en lav risiko for nedfiskning og et maksimalt bæredygtigt udbytte, fastsætter Rådet nye værdier for disse niveauer.

KAPITEL IV

KONTROL, INSPEKTION OG OVERVÅGNING

Artikel 10

Sammenhæng med forordning (EØF) nr. 2847/93

Kontrolforanstaltningerne i dette kapitel supplerer kontrolforanstaltningerne i forordning (EØF) nr. 2847/93 og kapitel V i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

Artikel 11

Logbogskontrol

1. For fiskerfartøjer, der er udstyret med et fartøjsovervågningssystem (FOS), skal medlemsstaterne ved hjælp af FOS-data kontrollere, at de data, som fiskeriovervågningscentre (FOC) modtager, svarer til de aktiviteter, der er registreret i logbogen. Sådan krydskontrol skal registreres elektronisk og opbevares i tre år.
2. Hver medlemsstat holder kontaktoplysningerne for indsendelse af logbøger og landingsopgørelser ajour og lægger dem ud på sit officielle websted.

Artikel 12

Vejning af førstegangslandet kulmule

1. Føreren af et fiskerfartøj skal sikre, at kulmule, der er fanget i områderne omhandlet i artikel 2, og som landes i en EF-havn, uanset mængde, vejes om bord eller i landingshavnen før salg eller inden transport andetsteds hen. De vægte, der anvendes til vejningen, skal være godkendt af de kompetente nationale myndigheder. Resultaterne af vejningen skal anvendes ved udarbejdelsen af opgørelsen omhandlet i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2847/93.
2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne tillade, at vejning af kulmule finder sted på fiskeauktion på medlemsstatens område, forudsat at landingen har været underkastet fysisk inspektion, og at fisken er blevet forseglet inden direkte transport til fiskeauktionen og forbliver forseglet, indtil vejningen finder sted. Transportdokumentet skal indeholde oplysninger om den inspektion, der blev foretaget ved landingen.

Artikel 13

Omladningsforbud

Omladning af kulmule til havs forbydes i områderne omhandlet i artikel 2.

Artikel 14

Forhåndsmeddelelse

1. Førereren af et EF-fiskerfartøj eller dennes stedfortræder skal mindst fire timer før ankomst til en havn eller et landingssted i en medlemsstat med mere end et ton kulmule om bord give myndighederne i den pågældende medlemsstat meddelelse om:
 - a) navnet på havnen eller landingsstedet
 - b) det anslåede tidspunkt for ankomst til den pågældende havn eller det pågældende landingssted
 - c) mængde i kg levende vægt af alle arter, af hvilke der beholdes mere end 50 kg om bord.
2. Myndighederne i en medlemsstat, hvor der skal landes mere end et ton kulmule, kan kræve, at losningen af den ombordværende fangst først påbegyndes, når de har givet tilladelse hertil.
3. Førereren af et EF-fiskerfartøj eller dennes stedfortræder, der ønsker at omlade eller losse fisk til havs, uanset mængde, eller at lande fisk i en havn eller på et landingssted i et tredjeland, skal mindst 24 timer før omladning eller landing til havs eller landing i et tredjeland meddele myndighederne i flagstaten de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 15

Udpegede havne

1. Hvis et EF-fiskerfartøj ønsker at lande mere end to tons kulmule i EF, skal fartøjsførereren sørge for, at sådan landing kun finder sted i udpegede havne.
2. Hver medlemsstat udpeger havne, hvor landing af mere end to tons kulmule skal finde sted.
3. Inden 15 dage efter datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning sender hver medlemsstat Kommissionen en liste over de udpegede havne og giver senest 30 dage derefter meddelelse om de dermed forbundne inspektions- og overvågningsprocedurer for disse havne, herunder betingelserne for registrering og indberetning af kulmulemængderne i hver landing. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 16

Tolerancemargen i forbindelse med vurdering af mængderne anført i logbogen

Uanset artikel 5, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2807/83 af 22. september 1983 om nærmere bestemmelser for registrering af oplysninger om fangster¹⁰ er den tilladte tolerancemargen i forbindelse med vurderingen af de mængder i kg, der beholdes om bord, 5 % af tallet i fangstopgørelsen.

Artikel 17

Separat stuvning af kulmule

¹⁰ EFT L 276 af 10.10.1983, s. 1.

Det er forbudt om bord på EF-fiskerfartøjer at opbevare kulmule, uanset mængde, i nogen form for beholdere blandet med andre marine organismer. Beholdere med kulmule skal være stuvet i lasten på en sådan måde, at de opbevares adskilt fra andre beholdere.

Artikel 18

Transport af kulmule

1. En medlemsstats myndigheder kan kræve, at enhver mængde kulmule, der er fanget i et af områderne nævnt i artikel 2, og som landes første gang i den pågældende medlemsstat, vejes under overværelse af kontrollører, inden den transporteres andetstedshen fra den første landingshavn. For kulmule, der landes første gang i en havn, som er udpeget i henhold til artikel 15, skal repræsentative prøver, der omfatter mindst 20 % af antallet af fisk i landingen, vejes under overværelse af kontrollører, der er bemyndiget af medlemsstaterne, inden de udbydes til første salg og sælges. Med henblik herpå skal medlemsstaterne senest en måned efter denne forordnings ikrafttræden forelægge Kommissionen oplysninger om, hvilken ordning for prøvetagning der vil blive anvendt.
2. Uanset artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2847/93 skal alle kulmulemængder på over 50 kg, der transporteres andetstedshen fra det første landings- eller importsted, ledsages af en kopi af en af de opgørelser, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, i nævnte forordning, for de transporterede kulmulemængder. Undtagelsen i artikel 13, stk. 4, litra b), i nævnte forordning finder ikke anvendelse.

Artikel 19

Nationale kontrolhandlingsprogrammer

1. Medlemsstater med fartøjer, som er omfattet af denne forordning, opstiller et nationalt kontrolhandlingsprogram, jf. bilag I.
2. Medlemsstater med fartøjer, som er omfattet af denne forordning, stiller inden den 31. januar hvert år deres nationale kontrolhandlingsprogrammer og en plan for gennemførelse deraf til rådighed for Kommissionen og andre medlemsstater, som denne forordning vedrører, på deres officielle websted.
3. Kommissionen indkalder mindst en gang om året til et møde i Komitéen for Fiskeri og Akvakultur for at evaluere gennemførelsen og resultaterne af de nationale overvågningsprogrammer.

Artikel 20

Inspektionsmål

I de nationale kontrolhandlingsprogrammer omhandlet i artikel 19 fastsættes særlige inspektionsmål. Målene revideres med regelmæssige mellemrum, efter at resultaterne heraf er analyseret. Inspektionsmålene skal udvikles gradvis, indtil de referencemål, der er fastsat i bilag II, er nået.

Artikel 21

Særlige kontrol- og inspektionsprogrammer

Uanset artikel 34c, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2847/93 kan de særlige kontrol- og inspektionsprogrammer for kulmulebestanden løbe i over tre år fra deres ikrafttrædelsesdato.

KAPITEL V OPFØLGNING

Artikel 22

Evaluerings af planen

På grundlag af rådgivning fra STECF og efter høring af det berørte regionale rådgivende råd evaluerer Kommissionen planens indvirkning på kulmulebestanden og på fiskeriet efter denne bestand senest i det tredje år for denne forordnings anvendelse og dernæst hvert tredje år for denne forordnings anvendelse og foreslår om nødvendigt relevante foranstaltninger til ændring af planen.

KAPITEL VI AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 23

Bistand under Den Europæiske Fiskerifond

1. For de år, hvor bestanden ligger under forsigtighedsniveauet for biomasse, skal planen betragtes som en genopretningsplan i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 2371/2002 og med henblik på artikel 21, litra a), nr. i), i forordning (EF) nr. 1198/2006.
2. For de år, hvor bestanden ligger på eller over forsigtighedsniveauet for biomasse, skal planen betragtes som en forvaltningsplan i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 2371/2002 og med henblik på artikel 21, litra a), nr. vi), i forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 24

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 811/2004 ophæves.
2. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 25

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

De nationale kontrolhandlingsprogrammers indhold

De nationale kontrolhandlingsprogrammer skal bl.a. indeholde følgende:

1. **KONTROLMIDLER**

Menneskelige ressourcer

- 1.1. Antal kontrollører på landjorden og på havet samt perioder og områder, hvor kontrollørerne skal sættes ind.

Tekniske ressourcer

- 1.2. Antal inspektionsfartøjer og luftfartøjer samt perioder og områder, hvor fartøjerne skal sættes ind.

Finansielle ressourcer

- 1.3. Budgetmidler til indsættelse af menneskelige ressourcer, inspektionsfartøjer og luftfartøjer.

2. **ELEKTRONISK REGISTRERING OG RAPPORTERING AF FISKERIDATA**

Beskrivelse af de ordninger, der skal sikre, at artikel 11, 12, 15 og 16 overholdes.

3. **UDPEGNING AF HAVNE**

Hvor det er relevant, en liste over havne, der er udpeget til kulmulelandinger, jf. artikel 15.

4. **MEDDELELSE FORUD FOR LANDING**

Beskrivelse af de ordninger, der skal sikre, at artikel 14 overholdes.

5. **KONTROL AF LANDINGER**

Beskrivelse af de faciliteter og ordninger, der skal sikre, at artikel 12, 14, 15, 16 og 18 overholdes.

6. **INSPEKTIONSPROCEDURER**

I de nationale kontrolhandlingsprogrammer skal det angives, hvilke procedurer der følges ved:

- a) inspektion på havet og på land
- b) kommunikation med de myndigheder, som andre medlemsstater har udpeget til at være ansvarlige for det nationale kontrolhandlingsprogram for kulmule
- c) fælles overvågning og udveksling af kontrollører, herunder fastlæggelse af kontrollørernes beføjelser og myndighed, når de opererer i andre medlemsstaters farvande.

BILAG II

SÆRLIGE INSPEKTIONSMÅL

Mål

1. Hver medlemsstat skal fastsætte særlige inspektionsmål i henhold til dette bilag.

Strategi

2. Inspektionen og overvågningen af fiskeriet skal koncentrerer om fartøjer, der vil kunne fange kulmule. Der skal foretages stikprøveinspektioner i forbindelse med transport og afsætning af kulmule som en supplerende krydskontrol til afprøvning af, hvor effektiv inspektionen og overvågningen er.

Prioritering

3. Kontrollen af de forskellige redskabstyper skal prioriteres forskelligt afhængigt af, i hvilket omfang flåderne er berørt af begrænsninger af fiskerimulighederne. Derfor skal hver medlemsstat lave en specifik prioritering.

Referencemål

4. Medlemsstaterne skal senest en måned efter denne forordnings ikrafttræden gennemføre deres inspektionsplaner under hensyntagen til nedenstående mål.

Medlemsstaterne skal specificere og beskrive, hvilken prøvetagningsmetode der vil blive anvendt.

Kommissionen kan efter anmodning få adgang til medlemsstatens prøvetagningsplan.

a) Inspektion i havn

Generelt bør der tilstræbes en nøjagtighed, der mindst svarer til, hvad der kan opnås ved en simpel stikprøvekontrolmetode, hvor inspektionerne skal omfatte 20 % af alle kulmulelandingerne i en medlemsstat udtrykt i antal.

b) Inspektion ved afsætning

Inspektion af 5 % af de mængder kulmule, der udbydes til salg på fiskeauktion.

c) Inspektion på havet

Fleksibelt mål: skal fastsættes efter grundig analyse af fiskeriet i hvert område. Målene for inspektion til havs vedrører antallet af inspektionsdage til havs i forvaltningsområderne for kulmule, eventuelt med et separat mål for inspektionsdage i bestemte områder.

d) Overvågning fra luften

Fleksibelt mål: skal fastsættes efter grundig analyse af fiskeriet i hvert område og under hensyntagen til de ressourcer, medlemsstaten har til rådighed.

BILAG III
Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 811/2004	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 4
Artikel 3	-
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6, 7
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	-
Artikel 8	Artikel 14
Artikel 9	Artikel 15
Artikel 10	Artikel 16
Artikel 11	Artikel 17
Artikel 12	Artikel 18
Artikel 13	Artikel 21